

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX ● № 26 (2598). ЧЕТВЕР, 1 БЕРЕЗНЯ 1979 РОКУ. ● Газета виходить з 1939 року Ціна 2 коп.

НА ПОКЛИК «ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ»

ТРИ ТРАКТОРИ ПОНАД ПЛАН

Під лозунгом «Працювати по-ударному, працювати на зекономленій сировині!» вирішили зустріти на зміну 21 квітня комсомольці і молодь Олександрійської райсільгосптехніки. Понад 140 молодих робітників візьмуть участь у Всесоюзному комуністичному суботнику, присвяченому 109-й річниці з дня народження В. І. Леніна. Вони відремонтують понад завдання три трактори. У високому темпі працюватиме на суботнику комсомольсько-молодіжний колектив токарного цеху Новопраського відділення сільгосптехніки. Всі вісім членів цього колективу зобов'язалися виконати в «червону суботу» по п'ятнадцяти норми. Всю продукцію вони виготовляють із зекономлених матеріалів і сировини, на заощадженій електроенергії.

В. КУДРЯ,
секретар комсомольської організації Олександрійської райсільгосптехніки.

ЕСТАФЕТУ ПОЧИНУ ПІДХОПЛЕНО

До «червоної суботи» в комсомольським воїнам готуються залізничники Північної. Вже сьогодні комсомольсько-молодіжна колона, яку очолює М. Шиндо, на ділянці Поміна — Знам'янка першою в рахунок ленінського суботника провела локомотив на зекономленій електроенергії.

Почин поміщати знайшов широкий відгук у комсомольців і молоді Добровеличківського авіотранспортного підприємства 10034. Вони зобов'язалися 21 квітня працювати по-ударному на зекономленому паливі. Молоді трудівники дали слово виробничим нормам «червоної суботи» виконати на 120 процентів. Усі зароблені копійки буде перераховано до фонду десятиї п'ятиріччя.

Отже, естафету поміщальських водіїв локомотивних колон підхоплюють друшляки водіїв добровеличківських автоколон. Вони обіцяють з честю пронести її на традиційному всенародному святі праці, приуроченому до дня народження В. І. Леніна.

В. ЛИТВИНОВ,
Добровеличківський район.

ВОНИ ВИКОНАЛИ П'ЯТИРІЧКУ

«П'ятиріччя ефективності і творчості — ентузіазм і творчість молодих!» Цей девіз став визначальним у житті комсомольсько-молодіжної бригади шліфувальників Дніпровського заводу твердих сплавів (м. Світловодськ), яку очолює Віктор Приступ. Члени цього згуртованого колективу вже виконали своє п'ятирічне завдання, та на досягнутому не заспокоюються. Молода робітниця Валентина Маховська, приміром, змінила завдання виконує на 115—120 процентів. Чималі виробничі успіхи у її колеги шліфувальника Віктора Мірошниченка.

Розповідь про цю бригаду читайте в одному з наступних номерів газети.

На знімку: угорі — Валентина МАХОВСЬКА; справа — Віктор МІРОШНИЧЕНКО; внизу — комсомольсько-молодіжна бригада Віктора Приступа.

ВІД УНІВЕРСАЛЬНОСТІ ВІДМОВЛЯЄМОСЬ

Досвідом підготовки і проведенні громадсько-політичної атестації учасників другого стану Ленінського заліку, присвяченого 60-річчю ВЛКСМ, діляться другий секретар Бобринецького райкому ЛКСМ України Галина ТКАЧЕНКО.

АТЕСТАЦІЯ учасників Ленінського заліку передувала ретельній організаторській і пропагандистській роботі комсомольського активу.

Районний комітет комсомолу задалагальні розробки і направила в усі первинні організації методичні рекомендації по прове-

денню Ленінського заліку, громадсько-політичної атестації, бланки особистих комплексних планів для різних категорій молоді провів семінар інструктаж усіх ланок комсомольського активу, голів і членів атестаційних комісій, пропагандистів-консультантів. Навчання мало практичний характер і проходило на базі кращих комсомольських організацій колективів імені 40-річчя Жовтня і «Родина».

КОМЕНТАР.
Форми особистих комплексних планів для різних категорій молоді, про-

які згадала Г. Ткаченко, заслуговують на увагу. Бобринецький райком комсомолу тривалий час шукав їх оптимального варіанту. Була спроба запровадити універсальні «єдини» на всі три етапи. Задум у своїй основі непоганий, але виявився непрактичним. При зміні місця роботи, професії, вступі до вузу або технікуму юнакові чи дівчині доводилося складати особистий комплексний план знову, бо змінювалися умови роботи чи навчання, і перед молоддю людиною поставали нові вимоги.

ПРОГОЛОСУЄМО ЗА КАНДИДАТІВ НАРОДУ!

Через три дні, 4 березня, радянські люди проголосують за кандидатів у депутати Верховної Ради СРСР. Право бути обраним до найвищого органу державної влади надається найдостойнішим, тим, хто самовідданим трудом заслужив це довіря. З них 21 процент — молодь.

Березневого ранку прийдуть на виборчі дільниці й комсомольці та молодь Кіровоградщини. Ударною працею, відмінним навчанням відповіли вони на Звернення ЦК КПРС до всіх виборців, громадян Радянського Союзу і Звернення ЦК ВЛКСМ до всіх молодих виборців. Про це свідчать листи, що надійшли до редакції. Кращі комсомольсько-молодіжні колективи і молоді виробничники взяли на честь свята демократії підвищені соціалістичні зобов'язання і успішно виконали їх, узявши високий трудовий темп на весь 1979 рік.

Юнаки та дівчата Кіровоградщини! Одностайно віддамо свої голоси за кандидатів непорушного блоку комуністів і безпартійних!

(Кореспонденція «Працюю агітатором» і нарис «День любові», присвячені виборам, читайте на 1-й і 3-й сторінках).

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

ПРАЦЮЮ АГІТАТОРОМ

Ще зовсім недавно в агітпункті Палацу культури імені Жовтня відвідувачі могли ознайомитися з книгами, газетами, журналами, в яких друкувалися матеріали, присвячені 325-річчю возз'єднання України з Росією. Сьогодні їх щедро доповнюють добірки літератури до дня виборів у Верховну Раду СРСР. На стінах появилися засоби наочної агітації — плакати про радянську виборчу систему, портрети, біографії кандидатів у депутати найвищого органу державної влади. Тут же книги про деяких з них, їхні публікації в журналах, газетах тощо. Всі засоби агітації виготовлено руками агітаторів, моїх товаришів по роботі.

Вже третю виборчу кампанію чергую я в агітпункті. Сподіваюся, хлопцюватиме: чи зможе? Адаже не громадське доручення далеко не обмежується складанням списків виборців. Хоча багато громадян знають про виборчу систему часом не менше за агітатора, з біографіями кандидатів у депутати знайомитися з газет, передач радіо і телебачення, та поговорити нам є про що практично з кожним.

За мною закріплено один з будинків по вулиці Гоголя. Мешканці його — люди різного віку, різних професій, серед них багато пенсіонерів.

Коли я ще не приступала до виконання обов'язків агітатора, то чомусь вважала, що найбільше роботи у мене буде з тими, хто голосуватиме вперше. Але пенсіонери цікавляться виборами не менше від молоді. Багато з них — колишні робітники заводу «Червона зірка». Коли вони дізнаються, що я теж там працюю, з цікавістю розпитують про заводські новини. Тому-то мені постійно треба бути в курсі всіх справ заводу. І не тільки мені одній. Адаже більшість агітаторів і

чергових по агітпункту в Палаці культури — працівники заводу. Лише у відділі головної конструктора де я працюю, десять агітаторів. Серед них — інженер-конструктор Алевтина Ісаєвна Колодінська, технік-конструктор Тетяна Миколаївна Лесопар, бібліотекарка Валентина Ісаєвна Фурман та інші.

До своїх обов'язків вони ставляться з великою відповідальністю, постійно підвищують свій рівень, вчать і в школах економічної і політичної освіти, які діють у кожному відділі та цеху.

В агітпункті ми випускаємо щоденну газету «Виборці». З початку виборчої кампанії знімаємо в ній хід підготовки до цієї знаменної події.

Завідуючий виборчою дільницею Яків Семіонович Красновський постійно організовує виступи перед виборчими агітбригадами лекторів товариства «Знання». Нещодавно, наприклад, перед молоддю виступила з програмою, присвяченою виборам до Верховної Ради СРСР, агітаційна бригада.

З виходом у світ важливих політичних документів — Звернення Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу до всіх виборців, громадян Союзу Радянських Соціалістичних Республік та Звернення Центрального Комітету Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді до всіх молодих виборців робота агітпункту пожвавилася. Адаже зміст цих партійних документів треба довести до кожного громадянина. Таке на мене червоночервоне завдання на сьогодні.

Агітатори проводять в агітпункті обговорення Звернень, організовують роботу в клубі молодого виборця.

Г. ЗАХАРОВА,
технік-конструктор відділу годинного конструктора заводу «Червона зірка».

ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК

Тому, відмовившись від універсальності, райкомітеті з участю секретарів комітетів комсомолу первинних організацій розробили для кожної категорії молоді окрему форму особистого комплексного плану. Якщо, скажімо, в першому його розділі для сільської молоді передбачено: виконати завдання того чи іншого року п'ятиріччя за стільки-то місяців; підвищення продуктивності праці; конкретна робота на суботниках; участь у рухах раціоналізаторів та винахідників, «Живеш на селі — знай техніку!» та «Високоєфективному використанню техніки і подовженню строку її служби — ком-

НА ОРБІТІ ПІЛОТОВАНИЙ КОМПЛЕКС «САЛЮТ-6» — «СОЮЗ-32»

26 лютого 1979 року здійснено стикування космічного корабля «Союз-32» з орбітальною станцією «Салют-6».

Стикування корабля «Союз-32» проведено до стикувального вузла, розташованого на перехідному відсіку станції Космонавти Володимир Ляхов і Валерій Рюмін перенесли в приміщення станції «Салют-6».

На навколоземній орбіті знову функціонує пілотований науково-дослідний комплекс «Салют-6» — «Союз-32».

За час польоту станції «Салют-6», виведеної на орбіту 29 вересня 1977 року, на її борту працювали шість екіпажів космонавтів. У ході польоту науково-дослідного комплексу успішно здійснено дві найбільш довготривалі в історії освоєння космосу експедиції тривалістю 96 і 140 днів.

(Закінчення на 2-й стор.)

ГОРДЕ ІМ'Я — ШАХТАР

На руках їх штурмило — ясирава емблема з написом: «Ударний комсомольський загін, Кіровоградська область». Сьогодні ці юнаки попрощалися з домівками. Кожного чекає нова, цікава робота на шахті міста Савицького Волинської області.

Члени комсомольського загону імені 60-річчя Ленінського комсомолу прибули з різних міст і районів області. Командир Василь Перезерзєв, наприкінці, донедавна працював інженером Устинівської райсільгосптехніки, комісар Олександр Донченко — вчорашній робітник з Кіровограда.

Серед сорока юнаків, що вирішили назавжди зв'язати свою долю з шахтами Донбасу, — представники чотирьох професій. Костянтин Діхтярков кілька днів тому працював слюсарем на Олександрійському рудоремонтному заводі, Анатолій Кудрич водив трактор полями колгоспу «Рассвет» Бобринецького району.

Це — вчорашні професії. Сьогодні всіх хлопців об'єд-

нує одне горде ім'я — шахтар. Подумки вони вже там, у невіданому для багатьох краї. Сьогодні — перші комсомольські збори загону, на яких обрано командира і комісара, потім — урочистий мітинг, що відбувся в Палаці культури імені Компанійця. Сюди прийшли провести своїх посланців представники громадськості, робітники, учні професійно-технічних училищ. Тепло привітали майбутніх шахтарів ветерани партії і комсомолу П. В. Сидли, перший секретар Кіровоградського міськомкому комсомолу Яніна Бондар, учениця МПТУ № 2 Олена Кладько, представник заводу «Червона зірка» Вячеслав Поддєвичий.

Перед присутніми виступив перший секретар обкому комсомолу Олександр Сичко. У своєму виступі командир загону Василь Перезерзєв закликав присутніх, що і він, і його товариші виконують завдання комсомолу, орденосної Кіровоградщини.

На знімку: майбутні шахтарі перед від'їздом. Фото В. ГРИБА.

Ці хлопці не подобатись не можуть. Кілька років тому, згуртувавшись у комсомольсько-молодіжну бригаду, вони своєю працею, всім своїм життям творять і утверджують кращі традиції передового робітничого колективу. Бригадир Анатолій Сковорцов не набагато старший за членів бригади, то спільно й виконують його, якої б складності він не був.

Та й не тільки це. Адже правильно: один за всіх, усі за одного — визначальне правило колективу, який і створюється як єдине ці-

комсомольцям швидко зростає як у фаховому, так і в громадсько-політичному відношенні. Зобов'язані їх активними членами спілки. Так, наймолодшого, Олександра Кубишкіна, товариші обрали членом бюро заводського комсомолу, секретарем цехової комсомольської організації. Він з гордістю носить на грудях почесний знак ВЛКСМ «Майстер-умілець». Миколу Шмагала визнано кращим за професією, Віктор Силиан став переможцем соціалістичного змагання позаминулого року. Ви-

АТЕСТУЄМО КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНІ

НАСТАВНИК — БРИГАДА

На знімку: члени комсомольсько-молодіжної бригади імені 60-річчя Великого Жовтня заводу тракторних гідроагрегатів Анатолій ДЕНУСАР (зліва), Олександр КУБИШКІН, бригадир Анатолій СКОВОРЦОВ, Віктор СИЛІАН, Василь ЛАВРИЧЕНКО та учень бригади Олександр КУКА. Фото Л. ЛАПІНЬ.

«Він із бригади Сковорцова», то ле. Досвідченіші навчали і навчають тих, хто тільки влився в колектив. Скажімо, прийшов учнем у бригаду Василь Лавриченко. Оволодіти професією токаря йому допоміг Віктор Силиан. Віктора ж, у свою чергу, навчали групкомсорг бригади Олександр Кубишкін, бригадир Анатолій Сковорцов та інші.

Колектив починається з народження традицій, які, у свою чергу, виходять із правил, вироблених бригадою, ділянкою чи цехом. Основне правило бригади: один за всіх, усі за одного. Воно утвердилось тоді, коли бригада вирішила працювати за одним нарядом. Уже сама постановка даного питання створила атмосферу відповідальності колективу за кожного його члена і напруги. Справді, наряд спільний, завдання одержано одне на всіх, отже, якщо хтось із бригади непрацює, за нього повинні доробити товариші.

Є такі бригади, члени яких працюють кожен за себе. Мовляв, я маю високу кваліфікацію, мої товариші не зрівняються зі мною ні в зарплатній платі, ні в тому, як швидко і яку продукцію я видаю. Звичайно, і в бригаді Сковорцова не всі мають однакові розряди. Скажімо, у самого бригадира — п'ятий, у Миколи Шмагала та Анатолія Денусара — четвертий. Молоді хлопці — Олександр Кубишкін, Василь Лавриченко, Віктор Силиан — мають поки що третій. Але це не значить, що вони

Бригада вже має певні успіхи. Вона виборолала і з честю носить високе звання бригади імені 60-річчя Великого Жовтня. Виробничі завдання трьох років п'ятиріччя колектив виконав до сьомого жовтня минулого року — дня прийняття нової Конституції СРСР. Продуктивність праці зросла на 5,1 процента. Це значний успіх. А головне те, що кількість продукції, зданої з першого пред'явлення, сягає майже ста процентів.

Відповідальність кожного перед колективом і колектив перед кожним його членом дозволяє

бригади нагороджено орденом «Знак Пошани». Підвищили свої виробничі розряди Василь Лавриченко, Віктор Силиан, Олександр Кубишкін.

Успіхи не заспокоюють. Навпаки. Не такі у членів передової бригади характери, щоб задовольнятися здобутим. Їхні наміри на нинішній рік напружені, реалістичні, цікаві саме своєю напруженістю. Бригада дала слово виконати план чотирьох років до 60-річчя комсомолу України, а п'ятирічку — до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

А найцікавіше те, що комсомольці і молоді вирішили боротися за присвоєння бригаді одного, спільного особистого клейма. Поки що з такими працюють Анатолій Сковорцов і Микола Шмагала. Спільне клеймо матиме право ставити на продукції кожен член бригади, а це значить, що контролерів відділу технічного контролю у бригаді роботи буде нічого — всю продукцію здаватимуть тільки з першого пред'явлення. Це ще більше згуртує колектив.

Традиції в колективі усталені. Хороші традиції, комуністичні. Хочеться побажати хлопцям успіху і традиційного: «Так тримати!»

В. ШАРІЙ, спецкор «Молодого комуніста».

ОДНОСТАЙНО

Комсомольсько-молодіжний колектив молочно-товарної ферми колгоспу «Прогрес» іще два роки тому не міг похвалитися изгодами трудовими здобутками. Та вже в рік 60-річчя ВЛКСМ він одержав від кожної корови по 2730 кілограмів молока. Це значно більше за показник попереднього року.

Оголошений молодим комуністом Петром Шевченком і групкомсоргом Ольгою Шевченко, колектив молодих тва-

ринників зобов'язався в рік 60-річчя ЛКСМУ підвищити продуктивність кожної корови до 3000 кілограмів молока, 95 процентів одержаної продукції передати державі першим сортом, позбутися яловості тварин.

О. ЗАВІРЮХА, член корпусу «Молодого комуніста» при Новомиргородському райкомі комсомолу.

ЛКСМУ-60

ВІД УНІВЕРСАЛЬНОСТІ ВІДМОВЛЯЄМОСЬ

(Закінчення)

Поч. на 1-й стор.).
солом'яну турботу! І т. д., то школярі зобов'язуються брати участь у Всесоюзному огляді першаків комсомольських організацій загальноосвітніх шкіл по виконанню рішень XXV з'їзду КПРС; посадити певну кількість дерев; конкретизувати свою роботу в період трудової черги... Учні технікуму ж планують: успішно скласти заліки екзаменаційної сесії; бути активістами предметних гуртків, учасниками конкурсів на кращого майбутнього спеціаліста сільськогосподарського виробництва; допомагати відстаючим тощо. І так по всіх розділах комплексного плану.

ДЛЯ УСПІШНОГО проведення громадсько-політичної атестації склали чіткий графік її проведення, проаналізували, як справи з підготовкою в кожній комсомольській групі, провели спільні за-

сідання комітету комсомолу та атестаційних комісій, організували попередні співбесіди з юнаками і дівчатами.

Ось конкретний приклад. У дні підготовки до громадсько-політичної атестації в колективі імені Кірова члени атестаційної комісії і комітету комсомолу відвідали виробничі ділянки, де трудяться учасники Ленінського заліку, провели бесіди, закликали молодіти працювати у творчій команді. В результаті на МТФ № 1 було створено комсомольсько-молодіжний колектив. Під час атестації його члени взяли підвищене зобов'язання — виконати піврічні завдання до Дня Перемоги, а групкомсорг цього колективу Алла Гросбенко та її подруга Галина Васильова зобов'язалися працювати ще й за свою землітку Леніна Топор, яка завітнула в роки Великої Вітчизняної війни.

Було про що звітувати і членам комсомольсько-молодіжного колективу тракторної бригади № 1 (групкомсорг Віктор Сидяков). Вони перемогли в соціалістичному змаганні серед однорідних колективів

області і в ювілейний рік вибороти честь називатися колективом імені 60-річчя ВЛКСМ. Слюсарі-електрики лінійної цех-монтажної ділянки райсільгосптехніки ще в дні святкування річниці прийняття нової Конституції СРСР, звітували про виконання планів чотирьох років десятиріччя. Десятилітній колектив, який очолює В. Фецул, у цей день рапортували про виконання трірічного завдання. Серед них — водій Володимир Білик, слюсарі-експлуатаційники Микола Мельник, Володимир Турченко та інші.

У ході Ленінського заліку, громадсько-політичної атестації народжуються нові патріотичні почини.

Так, члени комсомольсько-молодіжного колективу імені 60-річчя ВЛКСМ МТФ № 2 колгоспу імені XX з'їзду КПРС (групкомсорг Володимир Міщенко) звернулися до всіх тваринни-

ків району із закликом виконати соціалістичне зобов'язання на п'ятирічку до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна. Цю ініціативу схвалили бюро райкому ЛКСМУ і райкому Компартії України. А на Всесоюзних комсомольських зборах «Заповітам Леніна віри!» члени бригади зарахували до свого складу Героя Радянського Союзу, національного героя Франції В. В. Поррика. Члени комсомольсько-молодіжного колективу автогаража цього ж колгоспу (групкомсорг молодий комуніст Леонід Назаренко) під час атестації зобов'язалися виконати квартальний план до дня виборів у Верховну Раду СРСР.

КОМЕНТАР

Вище йшлося про діяльність громадсько-політичної атестації. Це вже результат роботи, що її проводять комітети комсомолу в розрізі Ленінського

заліку. Хочеться ж згадати, як готувалися в Бобринецькому районі до атестації. Давайте разом поргортаємо план заходів по організації і проведенню Ленінського заліку «Рішення XXV з'їзду КПРС — у життя!» Він має кілька розділів. Головні з них: пропаганда, мета і завдання Ленінського заліку; навчання активу; практика проведення Ленінського заліку, обмін досвідом; індивідуальна робота з учасниками Ленінського заліку напередодні складання особистих комплексних планів «Учимося комунізму, будемо комуністами»; організація вивчення ленінської теоретичної спадщини, документів і матеріалів XXV з'їзду КПРС, XVIII з'їзду ВЛКСМ; масово-політичні заходи в період проведення Ленінського заліку...

У кожному розділі — 6-7 конкретних пунктів, де чітко визначено, що, як і кому треба робити.

Для прикладу процитуємо один із них з другого розділу: «Звести в єдине ціле трудові зобов'язання учасників Ленінського заліку, обговорити їх з начальниками виробництва і довести до відома безпосередніх керівників. Строг виконання — до 1 листопада. Відповідальні — секретарі комсомольських організацій. Примітка: виконано...»

Як виконано, видно з розповіді Галини Ткаченко, наведеної вище.

Не маючи змоги детально проаналізувати, конкретно спинитися на всіх пунктах заходів по організації і проведенню Ленінського заліку, відзначимо, що ретельна його розробка і чітке виконання дали змогу Бобринецькому райкомі провести громадсько-політичну атестацію молоді на належному рівні. Досвід подібної роботи, сподіваємося, зацікавить райкоми та міськомком комсомолу області.

ЗУСТРІЧ ДЛЯ ТЕБЕ

ОБРІЙ ВЕЛЕСЛЮДНИХ
ПЕРЕХРЕСТЬ КЛИЧУТЬ
ІІ ДУМИ, СПОДІВАННЯ
І НАДІЇ. «ЖИТИ З
ЛЮДЬМИ — ЖИТИ
ДЛЯ ЛЮДЕЙ», — ТА-
КИЙ ДЕВІЗ ЛІВІТЧУК.

ДЕНЬ ЗАЧИНАЄТЬСЯ
З ЛЮБОВІ ДО УЛЮБ-
ЛЕНОЇ СПРАВИ. З ЛЮ-
БОВІ ДО НЕПІЗНАНИХ
І НЕСХОДЖЕНИХ
ШЛЯХІВ. ДЕНЬ КРИЛЬ-
НОЇ ЗВИТЯГИ. ДЕНЬ
ЛЮБОВІ ЛІВІТЧУК...

В обід, вивільнивши трохи часу від звичайних турбот на фермі, Люба поспішає в агітпункт. Треба переглянути свіжі номери газет, журналів. Завтра вона виступатиме перед виборцями. Вперше. Як на екзамені, що складала на атестат зрілості, закінчуючи вечірню школу.

Аж не віриться. Вранці — ферма, ввечері — одинадцятий клас. Парти. Зошити. І пальці, що неслухняно згинаються, тримаючи самописку.

Вслухається у слова вчителя, а в скроні нараз і вдарить: «Як там Вітик! Щось уранці жалівся на ліве вушко...»

Та все ж одинадцятий закінчила успішно.

Я б сказала, що у Люби дуже розвинуте почуття відповідальності не тільки за себе, а й за весь колектив, у якому вона працює.

Колектив, у якому вона працює, невеликий. І тим більш на його тлі особливо помітні промахи і недогляди тваринників.

Люба Лівітчук старастя у всьому наслідкувати наставницю, свою сестру Валентину Парахонько. Бути акуратною, уважною. Працювати швидко, але не гарячкувати.

До речі, сьогодні про неї говорять як про досвідчену, обдаровану доярку.

Ні, не треба скептичних посмішок. Адже може бути талановитий кухар і бездарний поет. Кожен повинен знайти своє місце в житті. І Люба Лівітчук його знайшла.

ДЕНЬ ЛЮБОВІ

ШТРИХИ ДО ПОРТРЕТА КАНДИДАТА В ДЕПУТАТИ

4.

Микола Іванович ПУСТОВІТ, голова виконкому Голованівської сільської Ради народних депутатів:

— Високу честь і високе довіря виявили виборці Добровеличківського виборчого округу № 480 нашій Любі, молодій доярці колгоспу імені Шевченка, висунувши її кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР. Скромність і принциповість — це ті штрихи, які можна сміливо додати до портрета Лівітчук. Робота у неї в руках не горить, вона горить у роботі. Не значить, що для Люби немає дрібниць у таких звичайних і повсякденних турботах ферми, як годівля корів, доїння (а це вона робить грічі на день), догляд за новонародженими телятами тощо. Всюди вона залишає частину тепла своєї щирої душі.

Звичайно, виступати перед виборцями до цього їй не доводилось ніколи. І тому нічого дивного, що хвилювалася і навіть підлядала в папірець.

Цікава деталь. Коли заговорила про роботу на фермі, про успіхи своїх подруг і недоліки колективу, то вже в записку зовсім не заглядала. Далебі, навіть голос вирівнявся і зазвучав зичніше, впевненіше.

І тому такими дружними й теплими оплесками супроводили її виступ учасники зустрічі в Добровеличківському районі.

Кожен день Люби Лівітчук починається з дороги до людей. І хоча ця дорога починається на фермі, та стрічка її губиться на далекому обрії велелюдних перехрестів.

Обрії велелюдних перехрестів кличуть її думи, сподівання і надії. «Жити з людьми — жити для людей», — такий девіз Лівітчук.

День починається з любові до улюбленої справи. З любові до непізнаних і несподіваних шляхів. День крильної звитяги. День Любові Лівітчук.

В. ГОНЧАРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

Голованівський район.

На знімку: Люба ЛІВІТЧУК серед своїх подруг по роботі; в колі рідного сімейства; за півгодини до виступу перед виборцями.

Фото В. ГРИБА.

1.

Людмила Юхимівна ШИГО, доярка з двадцятирічним стажем:

— Любу Лівітчук я пам'ятаю ще дівчиною, яка прибігла сюди, на ферму, щоб допомогти своїй матері. Нарідко я дивувалася, як воно таке мале дісталося до дітки. Ади, виросла в хорошу доярку, яка вже й нам, досвідченим, не хочє поступатись у роботі.

Я не говоритиму про майстерність, тому що в нашій справі головне — любити свою роботу. Це значить розуміти не тільки в нормах роздачі кормів коровам, а й вивчати їхні «характери», «смаки». Спитайте у Люби, чи є в її групі хоч дві корови, які були б повністю схожі своїм поведінкою одна на одну? Впевнена, що немає. Бо, скажімо, Лиска смакує густішу брагу. Майже більше любить горохову дерть, ну а Зоряка, перед тим, як її доїти, любить, щоб у неї почухали за вухом.

Люба Лівітчук не тільки знає, а й добре відчуває своїх тварин. Коли мимо її групи корів проходить чужі, вони зовсім не реагують. А ось коли наближається їхня господарка, тоді всі Чайки, Марти, Ягідки, мов по команді, повертають до неї голови і дивляться допитливими, розумними очима, напорошивши вуха, ніби сподіваючись почути лагідне й привітне слово.

Недаремно. Адже Люба їх любить. І вони їй відповідають теж добротою і... молоком. Нині вона тримає групу первісток. Але, незважаючи на це, нашої не злижуються, а, навпаки, зростають...

Праця доярки нелегка. Особливо на нашій фермі, де стоять

старі, двадцятирічної давності корпуси.

Старі, двадцятирічної давності корпуси розчиняють важкі дерев'яні двері, мов повільно змахують незграбними квадратними крилами. Тут і справді працюється непросто. Не пристосоване до сучасної техніки приміщення неначе випробує доярку, яким доводиться багато чого робити вручну (і корів доїти теж). Так чому ж Люба Лівітчук, прийшовши сюди працювати, ось уже десяти рік і не думає переміняти свою професію!

2.

Раїса Іванівна БІЛОУС, завідувача молочнотварною фермою:

— Є люди, які працюють, аби день до вечора. У нас такі не затримуються. І не тому, що праця тваринника важка, а тому, що справжній доярки — це жінки, горді за свої будні. Ні, це не красиві слова. повірте мені, я працюю на фермі не перший десяток літ і добре знаю, що доярка, яка виходжує, доглядає і, якщо хочете, плаває свою групу, дуже різно передає її зміниці. До того ж вона знає, що її корови чужим рукам віддаватимуть не все молоко.

У Люби Лівітчук любов до професії доярки — риса роду-

зідна. Вона перейшла до неї від матері і зміцніла під наставництвом нашої кращої доярки. Любиної сестри, кавалера ордена Леніна, Жовтнвської Револуції і Трудового Червоного Прапора Валентини Парахонько.

Трудове суперництво із сестрою вивело Любу в ряди чотирьохтисячниць. І тоді ж, 1973 року, вона удостоїлась високої урядової нагороди — ордена Трудового Червоного Прапора.

Любу Лівітчук можна охарактеризувати одним коротким словом — доброта. Саме вона й фундаментує той високий авторитет, який завоювала комсомолка у своїх односельців. Між іншим, я не чула, щоб вона коли-небудь підвищувала голос на роботі, навіть на деяких своїх неслухняних чотирьохтисячниць.

Те, що Люба не змогла стати міською житечкою, а повернулася в рідне село, — цілком зрозуміле явище. Хіба може вербовий пагінець прорости на асфальті, хоч би його й поливали сотні поливальных машин!

Вона — крохана дочка хліборобського роду. І саме їй у нашому колективі криляти і множити трудові успіхи.

* * *

Криляти і примножувати трудові успіхи в колі таких фахівниць, як Надія Лиса, Валентина Парахонько, Катерина Лівітчук, і почесно, і складно. Адже вони і в зимовий період надояють у середньому від корови за день по 9—10 кілограмів молока. Змагатися з ними відважиться не кожна доярка...

СПОРТИВНИЙ
ВИПУСК
«МОЛОДОГО
КОМУНАРА»

СТАРТУВАВ ПЕРЕДОЛІМПСЬКИЙ СПОРТИВНИЙ СЕЗОН. НАЙСИЛЬНІШІ СПОРТСМЕНИ ПЛАНЕТИ ПОЧАЛИ ЗАКЛЮЧНИЙ ЕТАП ПІДГОТОВКИ ДО ЛІТНЬОЇ І ЗИМОВОЇ ОЛІМПІАДИ -80.

НА ГОРИЗОНТІ — ОЛІМПІАДА

ТРОХИ більше року відділяє нас від того хвилюючого дня — 19 липня 1980 року, — коли у величезній чаші на Великій спортивній арені Центрального стадіону імені В. І. Леніна спалахне вогонь XXII літніх Олімпійських ігор. Інтерес до Московської Олімпіади справді величезний. Крім чисто спортивної сторони справи, він зумовлюється й тим фактом, що вперше найбільший спортивний форум прийматиме столиця соціалістичної держави. Немає сумніву, що Московська Олімпіада-80 стане яскравим святом молодості і спорту, проїде у справді олімпійській атмосфері, послужить дальшому зміцненню взаєморозуміння і дружби між молоддю різних країн.

Уже само рішення Міжнародного олімпійського комітету надати почесне право провести ігри XXII літньої Олімпіади столиці першої у світі країни соціалізму було яскравим визнанням визначного вкладу Радянського Союзу в розвиток міжнародного спортивного руху, утвердження високих олімпійських принципів та ідеалів. Але це рішення до багатьох чого зобов'язує. Радянські спортсмени повинні не тільки гідно зустріти своїх гостей з десятків країн, а й продовжити на рідній землі естафету блискучих олімпійських перемог, почату їхніми старшими товаришами понад двадцять років тому на XV Олімпіаді в Хельсінкі. Сили і можливості для цього у них є. Підтвердженням тому —

небувалий розмах радянського фізкультурного руху, котрий є тепер найбільш організованим і масовим у світі, і справді видатні спортивні досягнення, що їх показують напередодні наступної Олімпіади наші провідні атлети.

52 золоті медалі чемпіонів світу завоювали наші спортсмени торік, 42 з них припадає на долю представників літніх і 10 — зимових видів спорту. Жодній іншій з провідних спортивних держав не вдалося добитися таких успіхів.

М И БЖЕ звикли до постійних удач на світовій арені наших борців і важкоатлетів. Не підкачали вони і цього разу. По шість найвищих нагород завоювали 1978 року борці вільного й класичного стилю і п'ять — штангісти. Чудово виступили й наші гімнасти. На їхньому рахунку — 7 золотих, 7 срібних і 4 бронзові медалі світової першості, що проходила у французькому місті Страсбурзі. Одним з героїв спортивного року став 26-річний абсолютний чемпіон Монреальської Олімпіади Микола Андріанов із Владивостока, який зумів після 12-річної перерви повернути радянській гімнастичній титлу абсолютного чемпіона світу. Вперше стала абсолютною чемпіонкою світу й 19-річна москвичка Олена Мухіна. Ніколи ще всього світового п'єдесталу пошани в гімнастичному багатоборстві не займали представниці однієї країни, як це сталося в Страсбурзі, коли слідом за Мухіною на нього піднялися Неллі Кім і Наталія Шапошнікова. Радусь, що у наших прославлених олімпійських чемпіонів — Людмили Туришчевої, Ольги Корбут, Ельвіри Саади — підросла гідна зміна.

Справді золотим став минулий рік для радянських плавців, які на чемпіонаті світу в Західному Берліні завоювали 4 золоті, 4 срібні і 6 бронзових медалей. Особливо відзначилися Юлія Богданова, Ліна Качюшкіте і Володимир Сальников, котрі першими в історії радянського плавання піднялися на найвищу сходинку п'єдесталу пошани світової першості.

Намітилися певні зрушення і в легкій атлетичній де ми тривалий час значно відставали від атлетів НДР і США.

Важко переоцінити всі успіхи радянських спортсменів у минулому році.

«Червона зірка». Вони перемогли баскетболістів Черкаського камвольного комбінату (77:64) і заводу хімічних реактивів міста Шостки, що на Сумщині (73:53).

Червонозорівці стали переможцями змагань з правою продовжувати боротьбу за почесний трофей.

ПЛАВАННЯ. В басейні дитячо-юнацької спортивної школи обласного спорт-

Та, напевно, й не треба цього робити — адже попереду наших атлетів чекають не менш серйозні випробування, які стануть вирішальною перевіркою їхніх характеру і майстерності, допоможуть остаточно визначити склади олімпійських збірних команд СРСР. Календар 1979 року надзвичайно насичений великими спортивними змаганнями, як і літній, так і зимовий перодолімпійському року.

«Королева спорту» — легка атлетика є й «королевою» Олімпійських ігор — на долю легкоатлетів припадає велика частина олімпійських медалей. Тому немалий інтерес у болельщиків викликають, безперечно, Кубки Європи і світу, які буде розіграно відповідно 4—5 серпня в Канаді. Напруженням буде передолімпійський сезон у гімнастів. 20—30 травня в Данії і ФРН відбудуться чоловічий і жіночий чемпіонати Європи, а листопад в Японії буде розіграно Кубок світу, а в грудні в США відбудеться чергова світова першість. Два великих турніри чекають на важкоатлетів. Це чемпіонат Європи (19—27 травня, Болгарія) і жовтневий чемпіонат Європи в Болгарії та першість світу в Японії.

З інших великих подій передолімпійського року хотілося б виділити чемпіонат Європи серед чоловічих команд з баскетболу (9—19 червня, Італія), чемпіонат Європи з боксу (19—26 травня, ФРН), чемпіонат Європи з волейболу (4—15 жовтня, Франція), чемпіонат світу із сучасного п'ятиборства (9—13 липня, Західний Берлін), чемпіонат світу з фехтування (18—28 серпня, Австралія), Кубок світу (березень, США), чемпіонат Європи (жовтень, Румунія) і чемпіонат світу (вересень, США) з вільної боротьби, чемпіонат Європи (жовтень, Італія) і чемпіонат світу (грудень, Франція) з боротьби дзюдо, чемпіонат Європи (травень, Румунія) і чемпіонат світу (вересень, США) з класичної боротьби, сесійний чемпіонат світу з велоспорту в Нідерландах і чемпіонат світу з академічного веслування та веслування на байдарках і каное, які відбудуться на початку осені в Югославії і ФРН.

НА ГОЛОВНОМУ репетицію до наступної Олімпіади будуть фінальні змагання VII літньої Спартакіади народів СРСР.

Великий інтерес викликають і зимові Олімпійські ігри 1980 року, що відбудуться в американському містечку Лейк-Плсіді.

Отже, передолімпійський рік чабірає розбігу. Будемо сподіватися, що наші спортсмени впевнено пройнуть марафонську дистанцію і не знизять переможного темпу на Олімпійських іграх 1980 року.

С. ШАЧИН.

комітету відбулася першість Ленінського району міста Кіровограда з плавання. На голубих доріжках у командному залу найсильнішими виявилися студенти факультету фізичного виховання педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна. Друга сходинка дісталася плавцям будівельного технікуму, третя — спортсменам «Зірки».

В. ШАБАЛІН.

Відділ веде чемпіон області, кандидат у майстри спорту Георгій ДУБІВКА.

«БЕЗСМЕРТНИЙ ТВІР»

1856 року відбувся перший міжнародний конкурс складання шахових задач. Переможу здобув німецький проблеміст Конрад Байер. Один з його творів було названо «безсмертним». Щоб заманити чорного короля в матову сітку, білі жертвують шість фігур.

Відділ, як було сказано у задачі, шахова композиція пройшла великі шляхи, але твір К. Байєра й досі справляє велике враження.

Пропонуємо любителям шахів розв'язати цю задачу.

Білі: Кр5, Фд8, Тз1, Тб4, Ч5, К15, пп d3, f2 (8 фігур).

Чорні: Крh7, Фf7, Тf3, Cd1, Чb2, пп d5, f6, f6, g6 (10 фігур).

Мат у дев'ять ходів.

Відповіді надішлі на адресу редакції не пізніше 12 березня.

ХРОНІКА

У Києві закінчився фінал Української ради товариства «Спартак» із шахів серед чоловіків.

У змаганнях, що проходили за швейцарською системою у вісім турів, узяли участь 24 майстри і кандидати в майстри спорту.

Великого успіху досяг кандидат у майстри спорту кіровоградця Микола Король. Набравши 5,5 очка з 8 можливих, він переміг у змаганнях і здобув право участі у фіналі

БЕЗСИЛИЙ ФЕРЗЬ

У номері нашої газети за 15 лютого цього року любителям шахів пропонуємо розв'язати етюд.

Редакція одержала чимало відповідей на цю задачу. Правильні відповіді прислали інженер Кіровоградського заводу радіовиробів Валерій Володимер, робітник телеграфно-телефонної станції Олександр Кобень, механік тресту «Кіровоградпаябуд» Микола Гулак, студент КІСМУ Ігор Ляшкевич, інженер заводу тракторних гідроагрегатів Геннадій Резников, робітник паливного складу Анатолій Роменський, студент педінституту Анатолій Махно, інженери заводу друкарських машинок В. Цивільов і П. Ратушняк, інструктор обласної ради по туризму В. Бекас та інші.

Подіємо відповідь на етюд:

1. Кс8—с7 + Крg8—h7
2. g5—g6 + Крh7—h8
3. Кра3—b4! с3—с2
4. Крb4—с5 с2—с1 Ф
5. Крс5—d6. Нічия.

Чорні безсилий що-небудь зробили своїм ферзем.

РЕПОРТЕР

ВЕСЕЛКА БРОВЧЕНКА

Позавчора в приміщенні міського Палацу культури імені Компаніїця відбулася зустріч кіровоградських шанувальників кресного слова з нашим земляком, головним редактором журналу «Дніпро», поетом Володимиром Бровченком. Вечір поезії перетворився на дзвінко-голосу веселку виступів, привітань, пісень на слова В. Бровченка, віршів тощо.

Щирі слова про теорію Володимира Яковича, збірку якого «Вічний жайвір» висунуто на здо-

буття державної премії УРСР імені Т. Г. Шевченка, сказали викладач Кіровоградського педінституту В. П. Марко, голова обласного літературного об'єднання В. О. Погрібний, голова обласного відділення Товариства книголюбів Є. П. Донцова, поет Валерій Гончаренко та інші.

Все живе моїм чуттям зіграло, і трудом, і променем чола, бо земля ж ця — для бурнощити, небо — для крила.

Поетична веселка Володимира Бровченка майже дві години радувала всіх учасників зустрічі своїм прекрасним розмаїттям ліричних і патріотичних віршів, поезій громадянського звучання.

На знімку: Володимир БРОВЧЕНКО дає автографи.

Фото і текст І. КОРЗУНА.

ВЕЧІР ТВОРЧОЇ МОЛОДІ

Затишний, привітний зал, дружня, невимушена обстановка, зустрічі, бесіди... Зібралися молоді артисти, письменники, художники, журналісти, музиканти, щоб поділитися своїми здобутками, поговорити про плани, проблеми, пошуки.

Так пройшло третє засідання клубу творчої молоді обласного центру у міському Палаці культури імені Компаніїця.

Присутні з великим інтересом переглянули виставку робіт самодіяльного художника Анатолія Щербини, різьбяр по дереву Сергія Гавриш, слухали вірші викладача музики Ганни Брагінської, третьокласника Кіровоградського педінституту Володимира Бубиря, познайомилися з самодіяльним народним ансамблем бального танцю «Златоцвіт».

Наступна зустріч молодих митців відбудеться у березні.

Т. БОРИСОВА, м. Кіровоград.

Редактор М. УСПАЛЕНКО

«Молодой коммунарь» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

ВК 81788

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП.

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

Відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолaboratorія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова

видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.